

www.kitabxana.net
Milli Virtual-Elektron Kitabxana

"İntellektual gənc əsgər": vətənpərvərliyin kreativ-
innovativ təbliği". Elektron Kitab N 24 (22 - 2019)

“Sədərək şairləri”

**Naxçıvan MR - Sədərəkli şairlərin vətənpərvərlik
mövzusunda poetik əsərlərindən ibarət almanax**

Nəşrə hazırlayanı: TofiqSeyidzadə

YYSiB - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın e-nəşri

YYSiB – 2019

05.02.2019

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi
www.yysq.kitabxana.net

www.kitabxana.net

Milli Virtual-Elektron Kitabxananın təqdimatında

www.kitabxana.net

Milli Virtual-Elektron Kitabxananın təqdimatında

"İntellektual gənc əsgər": vətənpərvərliyin kreativ-innovativ təbliği". Elektron Kitab N 24 (22 - 2019)

Bu elektron kitablar Azərbaycan Gənclər Fondunun üçaylıq maliyyə dəstəyi ilə (2018-ci ildə maliyyə yardımı müsabiqəsi) Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi tərəfindən həyata keçirilən, <http://www.kitabxana.net> - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın **"İntellektual əsgər": İnternet, sosial şəbəkələr, e-kitabxana, e-kitablar vasitəsilə yeniyetmə və gənclər arasında vətənpərvərliyin kreativ-innovativ təbliği"** adlı kulturoloji layihəsi çərçivəsində nəşrə hazırlanıb və yayılır.

Kreativ-bədii layihənin bu hissəsini maliyyələşdirən qurumlar:

Azərbaycan Gənclər Fondu - <http://youthfoundation.az>

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi:
<http://www.yysq.kitabxana.net>

Bu silsilədən olan digər digər e-kitablarını buradan oxuyun:

<http://kitabxana.net/?oper=eakitabxana&cat=183>

"İntellektual əsgər": İnternet, sosial şəbəkələr, e-kitabxana, e-kitablar vasitəsilə yeniyetmə və gənclər arasında vətənpərvərliyin kreativ-innovativ təbliği" adlı kulturoloji layihəsi çərçivəsində hazırlanan Feysbukda səhifəmizi və virtual kursu buradan izləyin:

<https://www.facebook.com/YeniYazarlar/>

“Sədərek şairləri”

Nəşrə hazırlayanı: TofiqSeyidzadə

Naxçıvan MR - Sədərəkli şairlərin vətənpərvərlik mövzusunda poetik əsərlərindən ibarət almanax

Elektron kitab YYSİB tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb. YYSİB - 2018-2019
YYSİB - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın e-nəşri
Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı:
Aydın Xan (Əbilov), yazıçı-kulturoloq

DİQQƏT

Müəlliflik hüququ Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə və əlaqədar beynəlxalq sənədlərə uyğun qorunur. Müəllifin razılığı olmadan kitabın bütöv halda, yaxud hər hansı bir hissəsinin nəşri, eləcə də elektron informasiya daşıyıcılarında, İnternetdə yayımı yasaqdır. Bu qadağa kitabın elmi mənbə kimi istifadəsinə, araşdırma və tədqiqatlar üçün ədəbiyyat kimi göstərilməsinə şamil olunmur.

Yeni Yazarlar və Sənətlər İctimai Birliyi
New Writers and Artists Public Union

AZƏRBAYCAN
GƏNCLƏR FONDU

"İntellektual əsgər": İnternet, sosial şəbəkələr,
e-kitabxana, e-kitablar vasitəsilə yeniyetmə və gənclər
arasında vətənpərvərliyin kreativ-innovativ təbliği

05.12.2018 - Bakı şəhəri - 05.03.2019
www.kitabxana.net

SƏDƏRƏK ŞAİRLƏRİ

6-cı KİTAB

Nəşrə hazırlayanı:

HACI TOFIQ SEYİDZADƏ

YYSİB - 2019

BAKI-2016

RƏYÇİLƏR:

NİZAMİ XUDUYEV - Professor, Əməkdar elm xadimi,

Əbülfəz Muxtaroğlu - Şair, NDU-nin dosenti

Abbas Hacıyev - NDU-nin dosenti

Bu kitab tədqiqatçı Hacı Tofiq Seyidzadənin sayca 65-cı kitabıdır. Bunlardan 6-sı sədərək şairlərinin yaradıcılığına həsr edilib. 6-cı kitabda müəllif öz ənənəsinə sadıq qalaraq yeni yazarları yaddan çıxartmayaraq, bu gün Sədərək rayonunda yazıb yaradan şairlərin yeni şeirlərini oxuculara təqdim edir.

MÜƏLLİFDƏN

SƏDƏRƏK ŞAİRLƏRİ HAQQINDA

MƏLUMATLAR

Sədərək öz ziyalı şair, yazıçı və alim oğulları ilə fəxr edir. Belə yazar və alim oğullarından: professor Paşa Zamanov 20-dən artıq, professor Əli Əliyev 8-dən çox, professor Hamlet Aslanov, Abdulla Əbdülhəsənov 6, professor Hacı Tofiq Seyidzadə 65, Vaqif Məmmədov 16, Əli Şükür və Aydın Əliyev 3, Mirkazım Seyidov 14, Əli Abdullayev 4, Hacı İlyas 3, Cəfər İsmayıloğlu və Şəmil Qurbanov 4, Kəmaləddin Qədim 5, Kəmalə Nəsrin 6, Əhməd Türk Sədərəkli 7, Sultan Nadirsoy 3, Şuşa Həsənova 2, Mirabbas və Seyid Qasım Seyidovlar, həmçinin Eldar Sultanov 1 kitabın müəllifləridirlər.

Hacı Tofiq Seyidzadə

“TÜRK DÜNYASI ARAŞDIRMALARI”
ULUSLARARASI ELMLƏR AKADEMİYASININ
“FƏXRİ PROFESSORU”, AVROPA MƏTBU EVİNİN
“QIZIL MEDALÇISI”, A.M.NAĞIYEV ADINA MİLLİ
DƏYƏRLƏRİMİZİN QORUNMASI TƏŞKİLATININ
“FƏXRİ JURNALİST”İ, “XALQIN NÜFUZLU
ZİYALISI” - İLİN ALİMİ DİPLOMUNA LAYİQ
GÖRÜLÜB VƏ “TƏRƏQQİ”, RVT-NİN
MEDALLARIYLA TƏLTİF OLUNUB. O, HƏM DƏ
“QIZIL QƏLƏM” MÜKAFATI LAURİATIDIR, AJB
VƏ AYB-nin ÜZVÜ, 65 KİTABIN MÜƏLLİFİDİR.

Surə Sıralı qızı

Surə Sıralıqızı 1938-ci ildə Sədərək kəndində anadan olub. 7-ci sinfi Sədərək kənd tam orta məktəbində bitirib. Sonra isə Məhəmməd Mədətovla ailə qurub. Hidayət adlı bir oğlu var. Daha sonra Sədərək və Şərurda fəhlə işləyib. Üzümçülüklə məşğul olub. Əməkçi kimi təqaüdə çıxıb.

Hal-hazırda təqaüdçüdür. 5 nəvəsi, 5 nəticəsi var. Bədii yaradıcılığa 2008-ci ildən başlayıb. Şeirlər ilhamı coşanda yazır.

Surə qəzəl və bayatıları, şeirləri coşqun ürəklə yazır. Aşağıda Surənin şeirlərini, bayatılarını oxuculara təqdim edirik.

“Leylan getdi əlimdən

Fələk saldı əndişə

2007-dən başladım mən bu işə”

ANA, HALAL EYLƏ MƏNİ

Ana, yolum döndü mənim,

Bəxt ulduzum söndü mənim.

Bəlkə balam öldü mənim

İncitmişəm bəlkə səni,

Ana, halal eylə məni.

Qurban olum ağ telinə,

Lay-lay deyən o dilinə.

Çatmır əllərim əlinə
İncitmişəm bəlkə səni,
Ana, halal eylə məni.

Nəçə qışım, yazım çıxdı,
Oğlum qaldı, qızım qaldı.
Ürəyimdə sözüm qaldı
İncitmişəm bəlkə səni,
Ana, halal eylə məni.

Fərəhlənib ucalmadın,
Balandan heç kam almadın.
Görək niyə qocalmadın
İncitmişəm bəlkə səni,
Ana, halal eylə məni.

Bəlkə çıxmışam sözümdən,
Qoy öpüm ala gözümdən.
Qanlı yaş axır gözümdən
İncitmişəm bəlkə səni,
Ana, halal eylə məni.

Bülbül gələrsə bağıma,
Qonar sınımış budağıma.
Balan qurban torpağına
İncitmişəm bəlkə səni,
Ana, halal eylə məni.

Gəl ana, birgə ağlaşaq,

Bu dərddə birgə qatlaşaq.

Ana-bala qucaqlaşaq

İncitmişəm bəlkə səni,

Ana, halal eylə məni.

Mən bir ana soraqlıyam,

Silahlıyam, yaraqlıyam.

İndi qanlı dodaqlıyam

İncitmişəm bəlkə səni,

Ana, halal eylə məni.

Qara bağda bağ olmaz,

Qara salxım ağ olmaz.

Anasız balaların

Ürəyində yağ olmaz.

Baxdım başdaşında olan sözüənə,
Gözlərimin yaşı axdı üzümə.
Neçə sözü dedim özüm-özümə,
Mən sənin qurbanın olaydım, bala.

Dağda duman yeri var,
Daşda kaman yeri var.
Balam gedib əlimdən,
Harda guman yeri var.

Bu necə gəlməkdi, bu necə getmək,
Necə insafsızdı qoca təbiət.
Bir də ki, əlimə düşsəydi fürsət

Mən sənin yerinə ölərdim, bala.

Gəldi balaların öpdüm üzündən,
Az qaldı ki, aqlım gedə özümdən.
Çox sözləri dedim özüm-özümə,
Mən sənin qurbanın olaydım, bala.

Gəldi balaların baxdım üzünə,
Gözlərimin yaşı axdı üzümə.
Çox sözləri dedim özüm-özümə,
Mən sənin qurbanın olaydım, bala.

(bu şeirləri nəvələrimə həsr etmişəm)

Yendim Şərur düzünə,

İpək çəkdim üzünə.

Tanrım vermişdi mənə,

Mən də verdim özünə.

Mən aşıq dözümlü, bala,

Ay mənim gözümlü, bala.

Deyirsən döz, anacan,

Mən necə dözümlü, bala.

Mən aşiq haralıyam,
Bilmirəm haralıyam.
Nə xəncərdir, nə bıçaq,
Köksümdən yaralıyam.

Mən aşiq o yan yeri,
Yola düş, o yan yeri.
Yüz min təbib neyləsin,
Qəm-kədər alan yeri.

Ağlaram ağlar kimi,
Dərdim var dağlar kimi.
Saralaram solaram,
Virana bağlar kimi.

Saraldım mən, soldum mən,

Bulud kimi doldum mən.

Gələn məni ağlasın,

Yaman günə qaldım mən.

Dağlar dağımdı mənim,

Qəm oylağımdı mənim.

Dindirmə qan ağlaram,

Yaman çağımdı mənim.

Qalalar, ay qalalar,

Qaladan yol salalar.

Analar bala verməz,

Bəlkə zora salalar.

Araz ollam bulannam,
Köpük ollam dolannam.

Bir də əlimə düşsə,
Sail ollam dilənnəm.

Gedim o yan-bu yana,
Heç bilmirəm hayana.
Ucadan lay-lay çalam,
Bəlkə balam oyana.

Dam üstə qurdum taya,
Yel əsdi tökdü çaya.
Neçə il zəhmət çəkdim,
Zəhmətim getdi zaya.

Mən aşiq həkim dərdi,

Doğrayıb töküm dərdi.

Nə anam var, nə bacım,

Kiminən çəkim dərdi.

Bakını gəzdim gəldim,

Daşını düzdüm gəldim.

Balam bivəfa çıxdı,

Əlimi üzdüm gəldim.

Bakı düzən yerdı,

Leylam gəzən yerdı.

Ayaq götür tez yeri,

Əl əldən üzən yerdı.

Mən aşiq düzə gəlləm,

Enərəm düzə gəlləm.

Əcəldən aman olsa,

Duraram sizə gəlləm.

Arazın qırağıyan,

Gül biçdim orağıyan,

Səni çox tez itirdim,

Gəzirəm sorağıyan.

Aşiq ellər ayrısı,

Şana tellər ayrısı.

Bircə günə dözmürdüm,

Olduq illər ayrısı.`

Göydə ulduz beş keçdi,
Bir-birindən xoş keçdi.
Fələk, gəl isbat eylə,
Hansı günüm xoş keçdi.

Araz qırağı şamlar,
Ağzı qıfıllı damlar,
Balam əlimdən gedir,
Qaytarın, müsəlmanlar!

Vay qapım, vay bacam hey,
Doymamışam acam vay.
Bircə dərman ucundan
Təbibə möhtacam vay.

Mən gecəni yatmaram,
Dərdi batman batmanam.
Sənin o nisgillərin,
Heç bir dərdə qatmanam.

Gəldim ki, görəəm səni,
Yıxdım ki, hörəm səni.
Nə qapın var, nə bacan,
Mən hardan görəəm səni.

Çay mənim, çeşmə mənim,
Çayımnan keçmə mənim.

Xəncər alıb əlinə,
Yaramı deşmə mənim.

Aman fələk, dad fələk,
Heç olmadım şad fələk.
Bizə dadızdırdığından
Özün də bir dad fələk.

Eləmi əsdi fələk,
Səbrimi kəsdi fələk.
Harda bir çadır qurdum,
Tənəfini kəsdi fələk.

Bir ah çəkdim ürəkdən,
Qolum sındı biləkdən.

Mənimki belə gəldi,
Çarxı dönmüş fələkdən.

Dağların daşına bax,
Qar düşüb başına bax.
Mən belə deməmişdim,
Fələyin işinə bax.

Bu çayı keçən də var,
Suyundan içən də var.
Asta yeri yavaşdan,
Ürəyi keçən də var.

Mən aşiq yaxası var,
Təşnəyəm yaxası var.

Fələk əlin dəyməmiş,
De kimin yaxası var.

Mən aşiq yaza dərdim,
Kim bilir yaza dərdim
Bilən olsa göndərin,
Mənim də yaza dərdim.
Mən aşiq gödək imiş,
Günbəgün gödək imiş.
Boyu uca, üz gözəl,
Ömrü çox gödək imiş.

Əzizinəm yanarsız,
Nə heyvasız, nə narsız.
Ahım düşdü dağlara,

Qaçın bala, yanarsız.

Əzizim, yaxşı dağlar,
Köçməyə yaxşı dağlar.
Balanın bir dağı var,
Ananı yaxşı dağlar.

Əzizinəm dərd əydi,
Dərman deyil, dərd əydi.
Dərmana gedən təbib,
Gəl, xəstəni dərd əydi.

Elə əziz bilirdim,
Bacımdan, qardaşımdan.
Yastıq şikayət eylər,

Gözlərimin yaşından.

Ana qəlbi mətindi,

Bala dərdi çətindi.

Özüm də bilmirəm ki,

Niyə məhəbbətimdi.

Əzizinəm hələ mən,

Əziyyətdəyəm hələ mən.

Dərddən, qəmdən, əzabdan,

Bağlamışam şələ mən.

Mən aşiq oyan yerlər,

Cücərmiş olan yerlər.

Mənə nişanə qaldı,

Əl-ayaq dəyən yerlər.

Əzizim bizə sarı,

Keç bir gəl bizə sarı.

Dərmansız dərdin olsa,

Götür gəl bizə sarı.

Əzizim qaranı yaz,

Ağrı yaz, qaranı yaz.

Nə yazırsan bu başdan,

Mən bəxti qaranı yaz.

Əzizim özüm neynim,

Bu dərdə dözüüm neynim.

Ah çəksəm aləm yanar,

Çəkməyim özüm neynim.

Su gələr lilləndirər,
Baxçanı gülləndirər.
Harda bir dərdli görsəm,
Dərd məni dilləndirər.

Ölürəm üstümə gəl,
Yanıram tüstümə gəl.
Sağlığında gəlmədin,
Məzarım üstünə gəl.

Mən aşiq daş altdadı,
Kirpiyin qaş altdadı.
İstədim duram gələm,
Əllərim daş altdadı.

Xoruz ban verəndə gəl,
Yaram qan verəndə gəl.
Sağlığında gəlmədin,
Barı can verəndə gəl.

Əzizinəm dəyməsin,
Gül boynunu əyməsin.
Heç ananın qəlbinə,
Ana dağı dəyməsin.
Əzizim bu dar gündə,
Nisgilim var hər gündə.
Könlüm istər balamı,
Gələydi bu dar gündə.

Əzizim gül islandı,
Oxu bax Gülüstandı.
Gözlərimin yaşından,
Bağlarda gül islandı.

Əzizim daşla məni,
Daş götür daşla məni.
Dərdi çoxlu yazanda
Yazarsan başda məni.

Ana, məni az ağla,
Payız ağla, yaz ağla.
Mən yadına düşəndə,
Məzarımı gəz ağla.

Bu yolun əyrisi var,
Düzü var, əyrisi var.
Anayla balasının
Qiyamət ayrısı var.

Araz ada bağladı,
Axdı ada bağladı.
Balam əlimdən getdi,
Ürəyim zədə bağladı.

Əzizim bir-bir düşər,
Qar yağar, bir-bir düşər.
Səninlə keçirdiyim gün,
Yadıma bir-bir düşər.

Əzizim tağda yandı,
Şamama tağda yandı.
Arxam dağa söykədim,
Alışdı o da yandı.
Bir tingə bitirmişəm,
Su verib yetirmişəm.
Gül çiçəyi üstündə,
Əlimnən bitirmişəm.

Əzizinəm sarı gül,
Yarı qonça, yarı gül.
Tez açıldın, tez soldun,
Açmayaydın barı gül.

Əzizinəm gülə naz,

Bülbül elər gülə naz.
Girdim dost baxçasına,
Ağlayan çox, gülən az.

Mən öldüm anam qaldı,
Oduma yanan qaldı.
Ölməyimnən deyildim,
Bircə cüt balam qaldı.

Eləmi izlərindən,
Yel tutub dizlərimdən.
Bilsəydim ayrılıqdı,
Öpərdim gözlərindən.

Dağlar başı tütündü,

Tütün bağı bütündü.

Fələk, gəl isbat eylə,

Kimin bağı bütündü.

Bağa girdim əzəldən,

Dəstə tutdum xəzəldən.

Gülümü izləməmiş,

Fələk aldı tez əldən.

Hay hayına düşdüm mən,

Qəm çayına düşdüm mən.

Əzrayıl ova çıxanda,

İlk payına düşdüm mən.

Aşiq naçar ağlaram,

Gündü keçər aqlaram.

Gecələr sübhə kimi,

Yuxum qaçır aqlaram.

Mən aşiq öz günümə,

Kababı köz günümə.

Fələk əlimə düşsə,

Salaram öz günümə.

Mən aşiq köhnə dağı,

Gəzirdim köhnə dağı.

Fələk təzə dağ çəkdi,

Unutdum köhnə dağı.

Mən aşiqəm bəxti kəm,

Taleyi kəm, bəxti kəm.

Mən fələyə neylədim,

Fələk mənə baxdı kəm.

Mən aşiq aşıqlara,

Simi dolaşıqlara.

Əlimə bir saz allam,

Qoşullam aşıqlara.

Naib miyana dərdim,

Səndən o yana dərdim.

El bilər dərman deməz,

Yazım hayana dərdim.

Sultan Nadirsoy

SEVGİLİM

Dünya qədim, uludur,

Eşq ondan da uludur.

Aşiq Allah quludur,
Mən də sənin, sevgilim.

İncələrdən incəsən,
Qəlbimdəki qönçəsən.
Bu dünyadan öncə sən,
Sən gəlirsən, sevgilim.

O atəşli baxışın,
Şimşək kimi çaxışın.
Ürəyimi yaxışın,
Xoşdu mənə, sevgilim.

Dərd eyləmə hər dərdi,
Həyat gəldi-gedərdi.

Yaşamaq da hədərdi,
Sən olmasan, sevgilim.

Tən gələnə tən qurban,
Könlüm ötənə qurban.
Canım Vətənə qurban,
Bir də sənə, sevgilim.

SƏNSİZ DÜNYADA

Bu fani dünyanı, yalan dünyanı,
Məni dərdə-qəmə salan dünyanı.
Səni məndən alıb çalan dünyanı,
Yandırılıb-yaxaram sənsiz dünyada.

Günəş saçlarını daha hörməsin,
Könül muradına, kama ərməsin,
Dodaqlar gülməsin, gözlər gülməsin,
Ürək sevməz olsun sənsiz dünyada.

Ulduzlar alışsın, ulduzlar axsın,
Buludlar toqquşub, şimşəklər çaxsın.
Günəş atəş olub hər yanı yaxsın,
Çıxsın orbitindən sənsiz dünyada.

BİLƏRSƏN NECƏYƏM

İndi səndən uzaqdayam,
Halım bilirsən necəyəm?

Nahaqdayam, ya haqdayam,

Yarım, bilirsən necəyəm?

Özgə sözə baxan da sən,

Şimşək kimi çaxan da sən.

Məni oda yaxan da sən,

Yarım, bilirsən necəyəm?

Ayaz oldu yenə qışım,

Baxsan yandırar baxışın.

Tuta səni də qarğışım,

Ahım bilərsən necəyəm!

FİLAN ADAM

Ömrü boyu yalan deyib,

Adı qalıb yalan adam.

Yetməyə nə filan deyib,

Filan oğlu, filan adam.

Ortalıqdan yeyər ancaq,

Çox özündən deyər ancaq.

Nə mərifət, nə qanacaq,

Qanmaz filan, filan adam.

Nə işıqdı, nə ocaqdı,
Gilavardı, ya sazaqdı.
Yaxşılıqdan çox uzaqdı,
Bicdi yaman, filan adam.

Bəs eylənir yer yalanı,
Danışar o göy yalanı.
Lap üzünə vur yalanı,
Üzə gülər, filan adam.

Yalan ilə çıxar dağa,
Faydası yox bu torpağa.
Qoy cəhənnəm olsun qağa,
Filan oğlu, filan adam.

QORXMUŞAM

Min illər ölüsünə,
Qarışmaqdan qorxmuşam.

Yaşadığım ömürlə,
Barışmaqdan qorxmuşam.

Günahımı etiraf,
Etməməkdən qorxmuşam.

Yamanlığa yamanlıq,
Eyləməkdən qorxmuşam.

Qorxmuşam kimin isə,
Babalını yumaqdan.

Qorxmuşam yaxşılığa,
Bir təmənnə ummaqdan.

Min sifətli şeytandan,
Şər-şəbata, nahaqdan.
Keçməyə günahımdan
Qorxmuşam Allahımdan,
Qorxmuşam Allahımdan.

ANA MƏN ƏSGƏRƏM

Mən davada, dava mənəm,
Həsərət mənəm, hava mənəm.
Vətən üçün ölən mənəm,
Çünki ana, mən əsgərəm.

Dünən sənə məktub yazdım,
Səbri qərar tutub yazdım.
Özümü unudub yazdım,
Çünki ana, mən əsgərəm.

Xəyalımda, canımdasız,
Siz içimdə, qanımdasız.
İnan, hər an yadımdasız,
Çünki ana, mən əsgərəm.

Sizi düşünürəm ancaq,
Yoxdu bir şeydən qorxacaq.
Düşmən də məğlub olacaq,
Çünki ana, mən əsgərəm.

Dözün, bir az səbr eyləyin,

Dua edin, zikr eyləyin.

Allaha da şükr eyləyin,

Çünki ana, mən əsgərəm.

ALLAHIM, SƏN KÖMƏK OL

Köməyə gələn yoxdu,

Allahım, sən kömək ol.

Dərd-qəmi bölən yoxdu,

Allahım, sən kömək ol.

Qışqırdım səs çıxmadı,

Daşdan da səs çıxmadı.

Haya heç kəs çıxmadı,
Allahım, sən kömək ol.

Dönüşüm bil sənədi,
Qəm dolu bir sinədi.
Ümidim bir sənədi,
Allahım, sən kömək ol.

BAKIYA YAĞIŞ YAĞIR

Yayın düz ortasıdı,
Bakıya yağış yağır.
Dayanıb lal-dinməzcə,
Ağaclar fağır-fağır.

İnsanlar da gəzişir,
Çöldə elə çətirsiz.
Hava ətir qoxuyur,
Gəzsin hamı ətirsiz.

Bakıya yağır yağış,
Özü də narın yağış.
Belə yağsa deyirlər,
Çox yağar narın yağış.

Bilirəm ki, sevinir,
Ağaclar öz içində.
Onları görməmişəm,
Belə gözəl biçimdə.

Bakıya yağır yağış,
Ağaclar naxış-naxış.
Demə gözəl olurmuş
Hər yayda yağan yağış.

İbrahim Səlimi

KİRALAYAN İNSANA GET

İnanmışdım bu sevgiyə,

Özü itdi qaldı adı.

Elə sandım mənim deyə,

Gələn, gedən kiraladı.

Boran aldı həyatımı,
Selə, suya döndüm indi.
Pozun artıq bu yazını,
Yaşamamış öldüm indi.

İstədiyin oldu axır,
Get, arzuna, kamına yet.
Ürəyimi məndən aldı,
Kiralayan insana get.

MƏN SEVGİYƏ İNANMIRAM

Günəş belə batır, çıxır,

O nə ürəkləri yaxır.

Salıb pəncəsinə sıxır,

Mən sevgiyə inanmıram.

Ürəyimə asılıb dar,

MənDən sənə olmaz yoldaş.

Get başqalarına calaş,

Mən sevgiyə inanmıram.

Yuxusundan oyanmıram,

Yolunda da dayanmıram.

Dilimlə də heç anmıram,

Mən sevgiyə inanmıram.

SEVGİ NAĞILI

Sevgi nağılını yazmaq istədim,
Yazdıqca özüm də pozmaq istədim.
Onu min bir yerə yozmaq istədim,
Amma vaxt keçmişdi yozana qədər.

Deyirdim bilmirlər bir kəs nağılı,
Sanki söyləyirdi bir sən nağılı.
Gecdi, oxumuşdu hər kəs nağılı,
Mən ona yetişib pozana qədər.

Verməzdim tutardım gərək sirrimi,
Özüm açmasam da kövrək sirrimi.
Hər kəs öyrənmişdi ürək sirrimi,
Mən onun məzarın qazana qədər.

BELƏDİR DÜNYANIN İŞİ

Biri tülkü, biri çaqqal,
Elə bilmə olublar lal.
Haram dinir, susur halal,
Belədir dünyanın işi.

Qardaş desən olur düşmən,
Heç kim sənə verməz fərman.

Gözləmə ki, olsun peşman,
Belədir dünyanın işi.

Haray salsan aşacaqsan,
Öz səsindən çaşacaqsan.
Tez-tez dolub daşacaqsan,
Belədir dünyanın işi.

Dost deyəndə çaşma tanı,
İndi o dostların hanı?
Qınamayın bu dünyanı,
Belədir dünyanın işi.

DUYĞULARIM

Dilə gəlib səsləndisə,
Duyğularım durmaq bilməz.
Çağladıqca çağlar, coşar,
Səs-küy salar, susmaq bilməz.

Çox yorğundu bu günlərdə,
Tez-tez kədər saçsa belə.
Duyğuludur duyğularım,
Duyğulardan qaçsa belə.

Onun nazın çəkən yoxdur,
Naz etmək də bacarmayır.

Əgər bunu bacarırsan,
Gəl duyğumu məndən ayır.

GƏL ANAM

Çətin gəlir bu ayrılıq,
Ürək dözmür yanan üçün.
Hara getsəm, harda olsam,
Darıxıram anam üçün.

Daş dəyəndə ayağıma,
Onun qəlbi sancaq ənvəl.
Dikildim sən gələn yola,

Gözləyirəm qayıt, tez gəl.

Gözlərimə, ürəyimə,

İndi necə həsrət yaxın.

Qayıt gəl o nurlu üzə,

Baxım, baxım, bir də baxım.

BELƏ GÖRDÜM

Azı mələk, çoxu şeytan,

Söz gəzirlər altdan-altdan.

Bu da verilibdi haqdan,

Belə gördüm insanları.

Cilidindən çıxıb çoxu,

Pis əmələ alıb qoxu.
Həqiqətlər olub yuxu,
Belə gördüm insanları.

Bəs bunlara nə deyəsən,
Kimə nifrət, kimə əhsən.
Deyəcək söz böyüdənsən,

Belə gördüm insanları.

Gətirirlər səni cana,
Közərirsən yana-yana.
Şikayətim Yaradana,
Belə gördüm insanları.

QƏDƏM QOYDUM OTUZ BEŞƏ

Qədəm qoydum otuz beşə,

Qəm-qüssəni çəkə-çəkə.

Bəlkə bir gün düzələcək

Ümidləri əkə-əkə.

Qədəm qoydum otuz beşə,

Ümidlərim soldu bir-bir.

Dərd qəlbimə doldu bir-bir

Saçlarımı yoldu bir-bir.

Nə üzümdə, nə gözümdə,

Nə gülüş var, nə də məzə.

Qədəm qoydum otuz beşə

Bürünmüşəm mən al qana.

Qaçanmadım heç bir yana.

Üsyan etdim Yaradana,
Bu nə yazı yazdın mənə.
Atdın dumanlara, çənə,
Hey qaçsam da qaçanmadım.
Ovladılar sinə-sinə.
Saldın məni dilə-dişə.
Qədəm qoydum otuz beşə.
Gəncliyim də getdi belə.
Verdim küləklərə, yelə.
Baxıram otuz dörd ilə,
Taxılıbdır sanki şişə.
Qədəm qoydum otuz beşə
Bəlkə bundan sonra gələ,
Həyatıma xoş bir məzə,
Qədəm qoydum otuz beşə.

CƏHƏNNƏMƏ GETSİNLƏR

İşləri, peşələri babal yumaq, söz qırmaq,
Kim oğurluq işində, kimi də ara vurmaq.
Rastıma çıxmamışdı hələ belə qudurmaq
Başlı başın saxlasın bilmirlər nə etsinlər,
Gör hara yol salıblar, cəhənnəmə getsinlər.

Kişilər də arvad tək qarışıbdı qeybətə,
Qocalar da, cavan da dolubdu internetə.
İndi necə düşməyim bəs mən belə heyrətə
Az qalıb pis əməllə arzusuna yetməyə,
Gör hara yol salıblar, cəhənnəmə getsinlər.

Elə olub heç kimin bilinməyir ünvanı,
İndi heç kim saxlamır, düşünməyir ad-sanı.
Gözündə xortdan görür artıq insan insanı
Arzumdur belələri gözdən iraq itsinlər,
Gör hara yol salıblar, cəhənnəmə getsinlər.

QARA BƏXTİM

Qara bəxtli qara bəxtim,
Bəs gedisən hara bəxtim.
Yol almısan öz başına,
Ürəyimdə yara bəxtim.

Heç nə gülməyir üzünə,
Dünya qaranlıq gözünə.

Qalmısan özün-özünə,
Vaxtsız düzdün dara bəxtim.

Qoyub kimsəsiz yerinə,
Atdılar səni dərinə.
Səni sıxan dərdlərinə,
Tapılmadı çarə bəxtim.

İsgəndər Bəhramoğlu

VERGİ, SIĞORTA, KREDİT BORCLARI

Qazanıblar milyarderlər şöhrəti,
Hünərin var tənqid eylə şirkəti,
Milyon dollar burada evin qiyməti
Qazancından ödəməlisən bunları,
Vergi, sığorta, kredit borcları.

Çox uzağa getmək üçün qatarda,
Kilometri bir dolara nə fayda,
Pulun yoxsa gəlməlisən piyada
İmkan verməz cibə yığmaq dolarlı,
Vergi, sığorta, kredit borcları.

Xəstəxana qiyməti çox bahadır,
Azı beş min ödənməsi qaydadır.
Dərmanları yaxşı cana faydadır
Məcbursan ki, xərcləyəsən pulları,
Vergi, sığorta, kredit borcları.

Yüz mərtəbə düzülübdür yan-yana,
Maraqlıdır güya gəndən baxana,
Nə xeyri var bilməm bunun insana
Bura gəlsən bahalıdır yolları,
Vergi ,sığorta, kredit borcları.

Özlərini çox zəkali sayırlar,

Evlərində yaxşı it saxlayırlar.
Bilməyirəm bundan nə anlayırlar
Çox sevirlər bu yerdə heyvanları,
Vergi, sığorta, kredit borcları.

**Marriot Hoteli, İyun 8.2013
Washington,**

Baltimore, New - York

QALIB

Bu qərib diyarda yaşamaq çətin,
Orda sevincim, gülüşüm qalıb.
O tozlu, torpaqlı dar küçələrdə,
Sərbəst dolandığım yerişim qalıb.

Çətindir öyrənəm ingilis dili,
İnsana əzizdir obası eli.
İnsanlar görmüşəm dərdli, gileyli,
Onlarla yenidən görüşüm qalıb.

Meyvə tarlasında üzüm dərdiyim,
Min bir əziyyətlə bina tikdiyim.
Tənha yalnızlıqdan əzab çəkdiyim,
Bu gün unudulmaz keçmişim qalıb.

Həyatimdə təzə baxca salmağa,
Baxıb o baxcadan ilham almağa.
Vətəndən, elimdən dastan yazmağa,

Hələ görmülməli çox işim qalıb.

Gecələr yatmayıb fikrə daldığım,
Arzudan, sevgidən ilham aldığım.
Gənclik illərimi yola saldığım,
Doğma Sədərəyə gəlişim qalıb.

**Catonsville şəhəri, Maryland ştatı
6 aprel, 2013**

KASIB

Güc desən varlıda vuran qolları,
Pul desən preslə A.B.Ş dolları,
İstərsə hər yerdə bağlar yolları
Girmə bu meydana batarsan, kasıb,

Nahaqdan iş alıb yatarsan, kasıb.

Var Bakıda yüz minə mənzil alan,

Pul gücünə hər yana lövbər salan.

Yazıq kasıblardı kirada qalan

Düşünmə xoş günə çatarsan, kasıb,

Nahaqdan iş alıb yatarsan, kasıb.

Hiyləgərlər kef çəkib dövrən sürər,

Belələri düşmənləri güldürər.

Sifarişlə həтта adam öldürər

Sanma ki, bir vəkil taparsan, kasıb,

Nahaqdan iş alıb yatarsan, kasıb.

Ağzınlar qoşulsa çirkin işlərə,

Nadan əhsən deyər bu vədişlərə.

Bədbəxtlik üz verər mərd kişilərə
Səndə nəyin varsa satarsan, kasıb,
Nahaqdan iş alıb yatarsan, kasıb.

Sözümü deyirəm müxtəsər,
Bu dünya əzəldən qumara bənzər.
Biri zəngin olar, biri də lüt gəzər
İnanma o yolda udarsan, kasıb,
Nahaqdan iş alıb yatarsan, kasıb.

HÖVSANA BAX, NÖQSANA BAX!

Getdim yayda qalmağa bir aylığa Hövsana,
Alqı-satqı ofisi düzülübdür yan-yana.
Pulu olan həvəslə gəlsin girsin meydana
Evlər baha qiymətə hər yerdə sathasatdır,
Deyirlər tənqid etmə həyat gözəl həyatdır.

Hövsanda Qorxonoy tək şoranlıq mərkəzidir,
Gecələr qaranlıqda mığmığalar rəqs edir.
Burada yaşayanlar necə yuxuya gedir?
Xəypəçənin iynəsi sanki bir aftamatdır!
Deyirlər tənqid etmə həyat gözəl həyatdır!

Zənginlərin evində kondisaner işləyir,

Pulları da piresinən bilməm haradan gəlir?

Villasında, bağında gedib rahat dincəlir

Yoxsulların dincliyi gecələr beş saatdır!

Deyirlər tənqid etmə həyat gözəl həyatdır!

Əkib becərmək üçün yox bizdə sağlam bədən.

Camaat gileylidir kommunal xərclərindən

Binaların çoxunda lift işləmir, xarabdır!

Deyirlər tənqid etmə həyat gözəl həyatdır!

Canımızdan bezmişik, zülüm həddini aşır,

Yol xərci, kira xərci getdikcə bahalaşır.

Yazıq Sədərəkliilər Hövsanda məskunlaşır

Keflərini soruşdum, dedilər ki babatdır,

Deyirlər tənqid etmə həyat gözəl həyatdır!

VACİBATLAR

Hər kəs müsəlmanam deyirsə əgər,

Bu vacibatlara əməl eyləyər.

Allahı tək vahid qəbul eyləmək,

Onun ədalətin dərk edib bilmək.

Mütləq tanımalı peyğəmbərini,

On iki imamı, din rəhbərini.

Ölüm hamı üçün verilib qərar,

Qiyamət günü var dirilmək də var.

Gündə beşcə dəfə namaz qılmalı,

Ramazan ayında oruc tutmalı,

Varından, malından zəkat verməsən,

Yadda saxla bunu mömin deyilsən.

Xüms də il başı qalan malından,

Yoxsula kasıba paylamalısan.
İmkanlı tələssin həccə getməyə,
Hazır olmalıyıq cihad etməyə.
Qoşulaq hər yerdə yaxşı işlərə.
Əlvida deməli pis vərdişlərə.
Allahm dostu ilə dostluq etməli,
Onun düşmənindən kənar getməli.
Ağlın var fikirləş başa düşməli,
Düz yola yönəldər vacibat səni.
Hər kəs şükür etsə öz qismətinə,
Halal çörəyinə halal işinə.
Göylərdən bərəkət yağışı yağar.
İnsanlar sevinər ruzi çoxalar.
Yağdı bu torpağa yağış sanki dürr.
Verdiyın nemətə, Tanrı, min şükür.

Sədərək kəndi

Sual: İsgəndər Bəhrəmoğlu,
Elmin çox inkişaf edibsə nədən?
Ürəkdə paxıllıq yaşadır bədən,
Ey alim, elə bir cərrah tap mənə,
Paxıl ürəkləri dəyişsin birdən.

Cavab: Xaqani Şirvani,
“İstəsən güzgütək saf olsun ürək,
Qəlbindən on şeyi atasan gərək,
Zülm, həsəd, qəzəb, paxıllıq, tamah,
Kibr, hiylə, riya, ədavət, kələk”.

ONLARDIR GÖSTƏRƏN DÜZGÜN YOLLARI

Yazıb cəm edirəm budur hamısı,
Elmin mərkəzidir Əli qapısı,
Övladları Həsən, Hüseyin ikisi,
Haqq yoldan ayırmaq olmaz bunları!
Onlardır göstərən düzgün yolları!

Zeynəlabidin gəldi bu yer üzünə,
Otuz dörd il el baxıbdır sözünə.
Salam olsun bu imamın özünə
Mühəmməd Baqirdir övladı, varı!
Onlardır göstərən düzgün yolları!

Mədinədir bu İmamın məkanı,
Cəfəri Saqiqlə fəxr etsin hamı.
Ondan öyrənməli elmi, Quranı

Arıflər dərk edər bu kitabları!
Onlardr göstərən düzgün yolları!

İlahi, kömək ol şerimi yazım,
İnşallah aldanmam, yolumu azım.
Yeddinci imamım Museyi Kazım
Öyrəndim Allahı tanıyanları!
Onlardır göstərən düzgün yolları!

Mühəmməd Taqinin deyibdir özü,
Xoşbəxt olar qəbul edən düz sözü.
Sübhü vaxtı pak olar hava, yer üzü
Əməl edib öyrən vacibatları!
Onlardır göstərən düzgün yolları!

Əli ən Naqi ilə, Həsən Əsgəri,
Öyrətdi möminə dini sirləri.
Bunların cənnətdə vardır yerləri
Hər müsəlman gərək bilsin bunları!
Onlardır göstərən düzgün yolları!

İnanın vaxt gələr ey müsəlmanlar!
Dumanlar çəkilər açılar yollar!
Mehdi qapısına gələr insanlar
O vaxt tanıyarlər günahkarları!
Bilinər kim seçib düzgün yolları!

Şəfa tapar o yerlərə gedənlər,
İmam Rza ziyarətin edənlər.
Sağlam olar dəstəmazlı bədənlər
Mələklər də bil qoruyar onları!
Onlardır göstərəh düzgün yolları!

OLUN

(şagird nəvələrimə)

Sizə ümid bəsləyirəm, uşaqlar,
Ata kimi səsləyirəm, uşaqlar.
Hər an belə istəyirəm, uşaqlar,
Oxuyun elmdən xəbərdar olun.

Bir yana getməyin almadan izin,

Mehriban dolanın, mehriban gəzin.

Öyrənin mənasın hikmətli sözün,

Yaxşı insanlara havadar olun.

Həyatda axtarıb yaxşı yol seçin,

Bir işi görəndə yüz ölçüb-biçin.

Hər bir imtahandan uğurla keçin,

Bu elə, vətənə vəfadar olun.

ÇAĞIRIŞ

Dünya Azərbaycanlılarının Həmrəylik Günü – 31 dekabra həsr edirəm

Dünyanın qiyməti insanlarıyıq,
Dostluq körpüsünü saldırmalıyıq.
Sönmüş ocaqları yandırmalıyıq,
Düşməndən qisası biz almalıyıq.

Ey xalqım! Hər zaman bu yer üzündə,
Olmasın hardansa? kimsən? sözündə.
Mehribanlıq onun nurlu üzündə,
Nə üçün dərd çəkib qocalmalıyıq?

Nadan, saxtakara nifrət eyləyək,
Əhdə, sədaqətə hörmət eyləyək.
Gəlin hər birimiz qeyrət eyləyək,
Zirvələr fəth edib ucaltmalıyıq.

Yarasalar sevər qatı qaranlıq,
Bayquş istər xarabalıq, viranlıq.
Millətə lazımdı xoş güzəranlıq,
Bu yolda çalışıb yorulmalıyıq.

Düşünüb, barışıb, görüşməliyik,
Yığılıb birlikdə dərdləşməliyik.
Bir bayraq altında birləşməliyik,
Müstəqil dövləti qorumalıyıq.

“Quran” xəzinədir, şair, gərək sən,
Hər sözü alasan bu xəzinədən.
Şəriətdən kənar elm yoxdur bil,
Varsa qara xaldır, heç bilik deyil.

Xaqani Şirvani

Rüsvay edirəm mən nadanları,
Bayrağım ədalət, şüarım haqdır.
Bizə mane olan yaramazları,
Şeirim qılınc kimi doğrayacaqdır.

Vicdanın günəş tək təmiz olmasa,
Ürək məhəbbətlə alovlanmasa.
Məzlumun ahına hər kim yanmasa,

Adı bu dünyada qalmayacaqdır.

İnsan ömürüdür gözəl hədiyyə,
Çox şeyi istəmə mənimdir deyə.
O kəs ki, əlinin zəhmətin yeyə,
Heç zaman peşiman olmayacaqdır.

Bir dostu, düşmənə olmaz minnətim,
Üsyandır, həyəcandır şeirim, sənətim.
Ucadır, möhkəmdir dağ tək qüdrətim,
Kim azad dilləri bağlayacaqdır.

Artıq yer üzündə mənim səsim var,

İlhamım dənizdir, min həvəsim var.

Canımda nə qədər ki, nəfəsim var,

Haqqı, ədaləti çağıracaqdır.

YOLUNU AZANLARA

Çoxlarına məlum olduğu Moskvada iyirmi beş yaşlı azərbaycanlı tələbəni üç polis onu aldaraq maşınına oturub uzaq bir meşənin kənarına aparıb ona çoxlu sayda bıçaq zərbəsi vuraraq öldürmüşlər. Onun bahalı maşınını aparıb sata bilməyiblər. Oğlanın atası Moskvaya gedib cinayətkarı tutdurmuşdur. Budur qanun keşikçilərinin hərəkəti.

Əyirilər günahı satın aldılar,

İblisə, şeytana nökər oldular.

Axmağa qanun “yox” deyiblər bunu

Gic bilməz günahın nə olduğunu.

Zalıma ixtiyar verilsə bəlkə

Dağılar, məhv olar bütöv bir ölkə

Bu nədir, zalımlar evlər yıxıbdır,

Oğul var ataya qarşı çıxıbdır.

Tərbiyə olunmur insan hər zaman,

Bu haqda yazsaq da milyonla dastan.

Çoxu qəbul etmir düzlüyü niyə?

Çatarkən ən yüksək bir rütbəyə.

Qanunun özünə xilaf çıxıblar,

Qanun keşiyində duran adamlar.

Az adam tapılar düzgün biçimdə,

Vicdan axtarmışam vicdan içində.

Qeyd: Moskvada Bakıdan getmiş bir erməni qadını aclıq elan edir. Rus qadını ona yaxınlaşıb deyir: “Rahat yaşayırınsınız, ölkəni dağıtdınız, daha nə istəyirsiniz?”

SAXTADIR

“Yaxşılıqdan xoş, əxlaqsızlıqdan pis əməl yoxdur. Yalnız yaxşılıq həqiqətdir. Qalan hər şey saxtadır”.

Baltzar Qrasman

Haqqı, ədaləti qanmayanların,
Vidamı saxtadır, özü saxtadır.
Xalqının qeydinə qalmayanların,
Hər işi saxtadır, sözü saxtadır.

Düzü də namərdlər zindana salar,
Həqiqət incələr üzülməz qalar.
Əsl dost axtarsan yüzdə bir olar,
Olsa yüz bir dostun yüzü saxtadır.

Dövrün insanları yaman çaşıbdır,
Milyonçu, milyarder həddin aşıbdır.
Yaxşılıq bizlərdən uzaqlaşıbdır,
Bu günün gerçəyi, düzü saxtadır.

Yoxlanıb məlumdur artıq hər yanda,
Özünü bir alim sayır nadan da.
Vəzifə xəstəsi olanların da,
Astarı saxtadır, üzü saxtadır.

BLOKADAYA ALINMIŞIQ

Qorbaçov, Rijkov, Aqanbekyan Azərbaycanın üzümçülükdə inkişafını görüb paxılıqdan yanıb-yaxılırdılar. Alkoqolizm ilə mübarizə adı altında üzümçülüğü qadağan etdilər. Respublikamızın iqtisadiyyatına milyardlarla zərər vurdular.

Əvvəlcə Qarabağı, on iki rayonumuzu işğal etdilər. Naxçıvanı blokadaya saldılar.

Əvvəllər biz Bakıya qatarla rahat gedirdiksə, cəmi çox olsa on manata, indi bu bizə yüz əlli manata qismət olub (Sədərəkdən).

Bağlanıbdı çoxdan yollar,

İşləmir avtobus, qatar,

Təyyarəyə bilet axtar

Blokadaya alınmışıq,

Lap qəfəsə salınmışıq.

Çox evlər sahibsiz qalıb,
Şəhərə axın çoxalıb.
Bəziləri haray salıb
Niyə axı aldanmışıq,
Lap qəfəsə salınmışıq.

Getdi o xoş, gözəl dövran,
Dünya terrorlaşdı yaman.
Dəyişibdi indi zaman
Nə yaxşı biz sağ qalmışıq,
Lap qəfəsə salınmışıq.

DÜŞMƏNLƏ ÜZ-ÜZƏ

Hələ lap kiçik yaşlarımızda ata-babalarımızdan eşitmişik ki, azğın ermənilər həmişə özgə torpaqlarına göz dikib, zaman-zaman başqalarının torpaqları hesabına yaşadıkları əraziləri genişləndirməyə çalışıblar.

1905-ci ildə, 1918-1920-ci illərdə qaniçən ermənilərin kəndimizin əhalisinə qarşı törətdikləri vəhşiliklər haqqında çox eşitmişik.

Bu bir həqiqətdir ki, onların adi fəhləsindən tutmuş nazirinə qədər hamısı bir qarış da olsa torpaq ələ keçirmək, on illər boyu xəyallarında yaşatdıqları “Böyük Ermənistan”ı genişləndirmək iddiaları ilə yaşayıblar. Ancaq yad torpaqlarını, qonşu torpaqlarını, onlara sığınacaq verənlərin torpaqlarını ələ keçirmək olub ermənilərin niyyəti.

1990-cı illərin əvvəllərindən başlayaraq Rusiyanın təhriki və köməyi ilə yenə torpaqlarımıza hücum edən yağdı düşmən bu dəfə də az zərbələr vurmadı rayonumuza. Doğma torpağımızın müdafiəsində yüzlərlə adam yaralandı, yüzdən artıq adam şəhid oldu, saysız miqdarda

evlər, ictimai binalar dağıntılara məruz qaldı, ancaq ağzı əzilən düşmən geri qayıtmağa məcbur oldu və torpaqlarımızı işğal edə bilmədi.

Mən tarixçi, yaxud siyasət adamı olmasam da ermənilərin vəhşilikləri, hiylələri haqqında eşitdiklərim və bildiklərim məni bu məktubu yazıb redaksiyaya göndərməyə məcbur etdi.

Xüsusilə ermənilərin qondarma 1915-ci il soyqırımının Fransa dövləti tərəfindən qəbul olunması mənfur qonşularımızın dayanmadan iş aparmalarını, öz çirkin niyyətlərinin həyata keçməsi uğrunda dəridən-qabıqdan çıxmalarını sübut edir.

Mən üzümü ziyalılarımıza, siyasi partiyaların fəallarına tutub demək istəyirəm ki, yağı düşmən öz işini görür, gəlin siz də bu sahədə fəallığınızı artırın, qüvvələrinizi düşməne qarşı birgə mübarizə istiqamətinə yönəldin, unutmayın ki, biz düşmənlə üz-üzəyik.

BAHALIQ

İnsafa gəlsin belə şirkətləri,
Yatıb-durur, artırır qiymətləri.

(BMT-nin qanunları nəzərdə tutulur)

Bir gözəl sakit həyat,
Soruşmayın hardadır?
Başlı başın saxlasın,
İndi zaman başqadır.

Kəsib terror yolları,
Soyur lap yoxsulları.

Zənginlərin pulları,
Xarici banklardadır.

Övladımız uzaqda,
Gözlərimiz yollarda.
Bəzi qanunları da,
Yoxlamışıq saxtadır.

Dələduzlar daha çox,
Vurub sinəmizə ox.
Günah soyanlarda yox,
Guya soyulandadır.

Dəllal həddin aşmışdı,
Ərzaq bahalaşmışdı.

Dünya terrorlaşdı,

Ədalət zindandır.

DÖRDLÜKLƏR

Eşqi dərk eyləyib yaşayan insan,
Sözü şirin olar, özü mehriban.
Ancaq məhəbbəti dərk etməyənlər,
Aldadır hər kəsi deyər min yalan.

Bağladım könlümü sənə, sevgilim,
Sən də könül verdin mənə, sevgilim.
Bizim aramızda hicran qalmadı,
Çatdır ən gözəl bir günə, sevgilim.

Sizdə gözəllik var gülür bəxtimiz,
Ürəyə od salır məhəbbətiniz.
Bircə sualım var soruşum sizdən,

Nədən belə gözəl doğuldunuz siz?

Aldı sevgilimi fələk əlimdən,
Kimə şikayətə gedim indi mən?
Hicranın yoldaşdır, kədər sirdaşım,
Odlanıb yanırım özüm-özümdən.

İmamverdi Dalğın (Qazıyev)

1985-ci ildə Sədərək rayonunun Sədərək kəndində anadan olub. 14 yaşından şeir yazmaqla məşğuldur. Hazırda Sədərəkdə yaşayır.

QARDAŞ

Ata yoxluğuna tuş gəlmədik biz,
Sənin varlığınla doldu evimiz.
Sən yanan çırağımız, ümid yerimiz,
Hər zaman zirvədə qalasan, qardaş.

Heç bir əksiyimiz olmadı bir an,

Sən oldun həyata bizi bağlayan.
Qardaşlıq etmək çox deyildir asan,
Hər zaman zirvədə qalasan, qardaş.

Bizə arxa oldun, uca dağ oldun,
Bizə bağban oldun barlı bağ oldun.
Bizi rahatladın, özün yoruldun,
Hər zaman zirvədə qalasan, qardaş.

GEDİRƏM

Ayrılıb gedirəm, bağışla, gülüm,
Artıq həyatından çıxıb gedirəm.
Son qoyub yalanla olan sevginə,
Ruh kimi ömründən çıxıb gedirəm.

Gizli saxladığım bu həqiqəti,
Sənə bəslədiyim arzu, niyyəti.
Səni sevməmişəm, anladım qəti,
Ömründən su kimi axıb gedirəm.

Hər yalan sevgidə ayrılıq da var,
Yalanla eşq olmaz bağlanan ilqar.
Bağışla sən məni, bağışla ey yar,
Sənlə ötən günə baxıb gedirəm.

Sən də getməyimə üzülmə daha,
Kədər zəncirinə düzülmə daha,
Bu sirri sirr saxla, çözülmə daha.
Həsrəti sinəmə yaxıb gedirəm.

ATAM

Varlığında hər gün bizə gələnlər,
Yolumuzu bilməz oldu, ay Ata.
Evmizi, öz evləri bilənlər,
Sən gedəndən gəlməz oldu, ay Ata.

Neçə bayram, neçə illər keçibdi,
Əmim, bibim özgə yollar seçibdi.
Düşünülər süfrə açan köçübdü,
Sənsiz üzüm gülməz oldu, ay Ata.

Uşaq olduq, yoxluğuna yanmadıq,
Bizə baxan kəm gözlərlə smmadıq.

Yetim qaldıq, heçbir kömək ummadıq,
Xoş günümüz dönməz oldu, ay Ata.

VƏTƏN BİZİMDİRİ

Hər kəs Qarabağdan dinir danışır,
Ruhum da od tutur, yanır alışır.
Sanmayın bu qanla qəlbim barışır
Tökülən qan yerdə qalmayacaqdır,
Torpaqdan zərrə pay olmayacaqdır.

Hazıram vətənçün canımdan keçim,
Döyüşlər keçirdib qanımdan keçim.
Komandan əmir ver, mövqeyi seçim
Tökülən qan yerdə qalmayacaqdır,
Torpaqdan zərrə pay olmayacaqdır.

Bu torpaq uğrunda verildi canlar,
Bizim dərdimizi deyin kim anlar.
Çadırdı, düzlərdə qalıb insanlar
Tökülən qan yerdə qalmayacaqdır,
Torpaqdan zərrə pay olmayacaqdır.

Xocavənd, Xocalı azad olacaq,
Bu sitəm yadlarda qalacaq ancaq.
Qisasa, qisasdır tez alınacaq

Tökülən qan yerdə qalmayacaqdır,
Torpaqdan zərrə pay olmayacaqdır.

Türkan Novruzqızı (Cabbarova)

1985-ci ildə Sədərək rayonunun Sədərək kəndində anadan olub. Şeirləri müxtəlif qəzet, jurnal və almanaxlarda dərc olunub.

QAYIT

Sən getdin, gedəli gülmədi üzüm,

Sənsiz səslənmədi adi bir sözüm.

Dil dözmür, hicrana mən necə dözüüm?

Gözlərim yoluna hey baxır, qayıt.

Telefon zəngində könlüm titrədi,

Bilmirəm simlərdə tilsim var, nədi.

Ruhuma ruh verən sənsən əbədi, -

Nisgilin şimşəkl tək hey çaxır, qayıt.

Niyə qoyub getdin mən tək sevəni,

İnan yaxıb yıxır qəm qüssə məni.

Öpüşüm, baxışım axdardı səni,

Dodağım çatlayıb, qəmaxır, qayıt.

Gözlərim yaş dolub, baxışın hanı,

Nur olub qəlbimə axışın hanı.

Neyləyim tək, tənha sənsiz bu canı?

Sənsizlik könlümə od yaxır, qayıt.

SEVƏNLƏRƏ

İndi seyr edirsən çölü, çəməni,
Bağcada görürsən şux yasəməni,
Hər gün əzizləyib, sevirsən məni
Mən necə sevməyim səni, nə üzlə?
Darıxma, sevgilim, yolumu gözlə.

Nədir ki, gözləmək bahara qədər?
Eşqlə qəm məhv olar, duman çəkilər.
Gələrəm utanıb, məhv olar qəhər
Xətirim naminə bir az da özlə,
Darıxma, sevgilim, yolumu gözlə.
Gedişim əbədi deyildir əlbət,
Mən ki, saxlamıram sevgimi xəlvət.

Hələlik qalsaq da biz-bizə həsrət
Yol da tapanmasam gələcəm izlə,
Darıxma, sevgilim, yolumu gözlə.

SƏNİ SEVMİŞDİM

(hüzünlü nəğməm)

Səadət bağından gül dərməz oldum,
Eşqimi ovcumla yara sovurdum.
Səbəbsiz, günahsız suçdan yoğrulduam,
Bir bahar yenə də hüzünlə getdi.

Gözlərdə dərin bir mənə duyuldu,
Sevda baxışlar qəmlə yuyuldu.
Şübhələr artdıqca, ümid soyuldu,
Bir nakam eşq kimi odamı, bitdi?

Əllərin əlimdən tutmadı bir də,
Məlhəm belədirmi, sizlərdə dərdə?
Duysa üstümüzə gələcək şər də,
İşə bax, vüsalı hicran məhv etdi.

Yaralı ürəklə birgə ovundum,
Mən nə vaxt həyatdan qaçdı-qov umdum?
Gəl qurtar, həyatın dibinə dumdum,
Gör nəyi itirdik, gör nələr itdi.

Yarpaqlar tökülür göz sellərim tək,
Küləklər titrəyir bu əllərim tək.
Tellərim inləyir, qəlb tellərim tək,
İndi de bu eşqdən bizə nə yetdi?

SÜKÜT

Şeir yazanmıram uzun zamandır,
Səbəbi qəlbimin duyğusu ölüb.
Sənin düz dediyin əsil yalandır,
Bu da sevgimizin ağrısı ölüb.
Sevirəm deyirsən bu gün yenə də,
Mən ki, bu kəlməyə qurban olardım.

İndi inanmıram doğru desən də,
Doğrunu kaş özün uman olardın.

Əvvəl sevda idin, indi bir sükut,
Bilmirəm səninlə nə etməliyəm.
Gör nələr eylədi, gör nələr sükut,
Yoxsa bu dünyadan mən getməliyəm?

Qəlbini, qəlb kimi açmadın mənə,
Düzü surətini unutmadım da.
Çünki mən duyğusuz hissiz bir qəlbə,
Öz təmiz sevgimi tay tutmadım da.

Yox, artıq bu eşqə vida edəli,
Deyəsən üzümə təbəssüm qonur.
Bu süküt içimdə kinə dönəli,
Sənin taleyinə bilməm kim qonur?

Pərvanə Salmanqızı (Vəliyeva)

1978-ci ildə Sədərək rayonunun Qarağaç kəndində anadan olub. Hazırda rayon mədəniyyət evində metodist işləyir.

DAĞ ÇƏKDİN MƏNƏ

Ürəyimdə söz də vardı,
Yollarımda iz də vardı,
Gözlərimdə göz də vardı,
Sən dağ çəkdin ürəyimə.

Qıymazdılar bu sevgiyə,
Məni oda atdın niyə?

Ayrılıq deyə-deyə,
Sən dağ çəkdin ürəyimə.

Bir gün unudacam sandım,
Ana-ana səni dandım,
O vaxt tamam alovlandım,
Sən dağ çəkdin ürəyimə.

GERİ DÖN

Niyə məndən uzaqlara gedirsən?
Ürəyimi qabar-qabar edirsən,
Ümidimi əllərinlə didirsən,
Ey həmdədim, getmə məndən, geri dön.

Necə dözüm bu ayrılıq oduna?
Kim yetəcək ürəyimin dadına?
Məni düşün, gəl bir də sal yadına,
Ey həmdərim, getmə məndən, geri dön.

Dözəmmərəm inan səndən aralı,
Sənsiz könlüm qalacaqdır yaralı,
Gəl mənidə apar, olum oralı,
Ey həmdərim, getmə məndən, geri dön.

HƏR ŞEY DƏYİŞİR

Anam bəzən deyir çox dəyişmişən,
Deyirəm, anacan, zəmanədəndir.
Bir eşqin oduna, yanırımsa mən,
Bunun da səbəbi pərvanədəndir.

Çox əzab, çox zülüm çəksəm də, ana,
Bəzən həyat məni doyurur cana.
Hərdən əllərini aç Yaradana,
Söylə mənim balam dürdanədəndir.

Özüm dəyişməmi, görmədim özüm,
Tək dözümlə istərəm, bir azca dözümlə.

Bir yol bu dünyada gülmədi üzüm,
Elə bil bu həyat mənə qənimdir.

KAŞ

Gözlərim donsa da, qəlbim ağlayır,
Həsət yollarımı kəsir, bağlayır.
Gedişin qəlbimi sıxır, dağlayır,
Məni tərək eyləyib kaş getməyəydin.

Geriyə dönməni arzulayıram,
Ürəyim sıxılır sızıldayıram.
Getdiyın günləri geri sayıram,
Məni tərək eyləyib kaş getməyəydin.

Sənsiz kilidləşib, düşmüşəm tora,
Sevən ürəyimə vurulub yara.
Sən dönüb gedirsən, mən gedim hara?
Məni tərk edlən kaş getməyəydin.

Sərxan Əziz

1988-ci ildə Sədərək rayonunun Qarağaç kəndində anadan olub. 2004-cü ildən şeir yazmaqla məşğuldur. Hazırda Sədərək rayonunda yaşayır.

UNUTMARAM

Elə bilmə sevib, sonra ataram,
Söylə necə arzulara çataram?!
Səndən ayrı günahlara bataram –
Unutmam mən səni unutmam, gülüm!

Sən Allahın mənə gələn payısan,
Həyatımın Günəşisən, Ayısan.

Bu dünyada sən Sərxanın tayısan,
Unutmam mən səni unutmam, gülüm!

Ürəyimdə təzə açan çiçəksən,
İnan, gülüm, sən hər qızdan göyçəksən.

Bu dünyanın səhərinə bəzəksən –
Unutmam mən səni unutmam, gülüm!

UZAQ GET

QIZ:

Sevgilim, mən səni sevdim, sevirəm,
Məndən özgəsinə baxma deyirəm.
Canımı al götür, sənə verirəm –
Qarşılıq vermədin mənim sevgimə.

Oğlan:

Boşuna, gərəksiz həvəslənmə sən,
Tapmışam bir ömür sevdiyimi mən.
O da sən deyilsən bunu bilirsən –
Uzaq get sevgimdən, uzaq get məndən.

Qız:

Məni bu həyata bağlayan oldun,
Axıb gözlərimdən qəlbimə doldun.
Arxanca baxmaqdan gözlərim doldu –
Qarşılıq vermədin mənim sevgimə.

Oğlan:

Heç səni sevmirəm, sevən deyiləm,
Qəlbimi vermirəm, verən deyiləm.
Baxsan da, gözümə görən deyiləm,
Uzaq get sevgimdən, uzaq get məndən.

GƏL, GÜLÜM

Həsət məni öz qoynuna alıbdir,
Dərd qəlbimi qəm oduna salıbdir.
İnan, Sərxan eşqsiz tənha qalıbdır –
Sənsiz yaman darıxmışam gəl, gülüm!
Hər dəqiqə gözlərimdə duman var,
Hiss edirəm, dönüşünə güman var...
Ürəyimdən çıxıb getmir intizar –
Sənsiz yaman darıxmışam gəl, gülüm!

Vaxtından tez gəldi qışın ayazı,
Ayrılığa olammaram mən razı.
Qismətimiz ola bilməz bu yazı,
Sənsiz yaman darıxmışam gəl, gülüm!

QARŞIMA ÇIXMA

Ürəyimdə yer qalmadı səninçün,
Heçə döndün, daha yoxsan mənimçün.
Yad əlindən tutub qaçdığın üçün,
Get, qarşıma bir də çıxma, sevgilim!

Düşünürdüm təkcə məni sevirsən,
Bilsəydim ki, özgəyə qəlb veribsən.

İndi bildim yalançının birisən,
Get, qarşıma bir də çıxma, sevgilim!

Gözlərimdən indi düşdün sən yaman,
Bilməzdim ki, yarım çıxar bir yalan.
Bundan belə sən çəkəcəksən aman,
Get, qarşıma bir də çıxma, sevgilim!

Anar Əliyev

1988-ci ildə Şərur rayonunun Sədərək kəndində anadan olub. Hazırda Mingəçevir politexnik institutunun 3-cü kurs tələbəsidir.

AYIRAR BİZİ

Gül düzərəm saçının hər telinə,
Siyah teli vermə payız yelinə.
Gəl, düşməyək fitnəkarın felinə,
Fələk birləşdirməz, ayırar bizi.

Gəl, öyrənmə şeytanın yerişini,
Nə bilirsən dövrənin gərdişini...
Bilmək olmur bu dünyanın işini,

Bəlkə məhəbbətlə doyurar bizi.

Sevgi azad quşdur – göylərdə uçar,

Qədrini bilməsən, əlindən qaçar.

Qəlbimdə bir yol var – səndədir açar –

Sən açsan Tanrı da qoruyar bizi.

OLMADI

Açdı çiçək, qönçələndi budaqlar,

Sənsiz bu yerlərdə bahar olmadı.

Çox axtardım vəfalı bir gözəli,

Ancaq sənin kimi dildar olmadı.

Salamı-kəlamı kəsdin qəfildən,

Ürəyim şam kimi əridi qəmdən.
Yaman naz edirsən, fikirləş hərdən,
Aşiq bu nazından bezar olmadı.

Bir fəryad eşitsən, mənim səsimidir,
Dərdindən ölürem son nəfəsimdir.
Görsəm, bircə anlıq, inan bəsimdir –
Şükür ki, günahkar Anar olmadı.

ÜÇ NEMƏT

Üçlə dörd yeddi yox, səkkiz eyləyər,

Dayı, hesablama, beynin yorular...

Analar yeddi rəng gül əvəzinə,

Yeddi oğul ilə, bir qız arzular...

Səkkizin birisi atdır, demisən...

İkinci, muraddır, murad bilmisən...

Üçlə dördü gəl saxlayaq sonraya,

Qalan dördə həyat istəməmisən...

Həyatın olum-ölümü olmasa,

İnsan eşqdən bir gül kimi solmasa.

Qədrini bilərmi, o üç nemətin,
Hərdənbir ürəyə kədər dolmasa?!

Bilirsən ki, üçüncüsü məhəbbət –
Mən deyirəm, budur əsil cənnət...
Ancaq unudtdum ki, eşqlə bərabər,
Hər zaman lazımdır bizlərə hörmət.

HƏSƏN DƏRYA

1987-ci ildə Sədərək rayonunun Sədərək kəndində anadan olmuşdur. 2002-ci ildən şeir yazmağa başlamışdır. Hazırda Sədərəkdə yaşayır.

DÜNYA

Nur ilə açılan nurlu səhərə,
Gizlicə kənardan baxandı dünya.
Məni bu yaşımnda salıb dərdlərə,
Qəmini qəlbimə çaxandı dünya.

Doymadım verilən ömür payımdan,

Zövq aldım gecələr çıxan Ayından.

Ayrı saldı məni yoldaşlarımdan –

İnsanı məşəl tək yaxandı dünya.

Gün gedir ömürdən, həyat qısalır,

Bəzən şirin, bəzən acı iz salır.

Dərdimdən qəmimdən hər gün həz alır –

İnsanı dərd ilə sıxandı dünya.

GƏLMƏDİN

Bəlkə də, bu ilim sənsiz keçəcək,

Gəlib dərdlərimi kimlər böləcək?

Həsrətin qəlbimi viran edəcək –

Yolunu gözlədim, sən gəlməz oldun...

Son payız günüydü, ayrıldın məndən,
Mən ki, ayrı qala bilməzdim səndən.
Sənsiz keçdi neçə günüm ömürdən –
Yolunu gözlədim, sən gəlməz oldun...

Sənin yollarından nələr çəkmişəm,
Sevinc yox, həm acı, kədər çəkmişəm.
Neçə illərdir ki, qəhər çəkmişəm –
Yolunu gözlədim, sən gəlməz oldun...

BACARMADIN

Mən səni sevmişdim təmiz qəlbimlə,

Şeirlər yazmışdım sənə sevgimlə.
Qəlbimdə var olan məhəbbətimlə -
Məndən üstün tutdun axı sən nəyi?
Yox, sən bacarmadın məni sevməyi...

Yolunda cəfana səbirlə dözdüm,
Həsretinlə yanıb, sönən bir közdüm.
Mən sənin dilində bir quru sözdüm –
Ar bildin özünə mənə gəlməyi,
Yox, sən bacarmadın məni sevməyi...

İlk görüş yerində baxarkən mənə,
Mənə neylədirsə, bağlandım sənə.
Uzadıb əlimi gəl dedim yenə -
Ağladıb çox gördün mənə gülməyi,

Yox, sən bacarmadın məni sevməyi...

Özün öz qəlbinə düşmən olarsan,

Sevilib-sevməyə möhtac qalarsan.

Mənim bu sözümü yada salarsan –

Axtarıb tapmadın de məndə nəyi?!

Yox, sən bacarmadın məni sevməyi...

VƏFASIZ

Var olan sevgimi vermişən bada,

Əlvida deyirəm, sənə, vəfasız!

Düşmüşən sən indi gör nə cür yada,

Vəfalı olmadın mənə, vəfasız!

Sınadım talehi, sınađım bəxti,
Arzumdu qazanım mən səadəti...
Dönsə də ürəyin, dönmə sən qəti –
Dönmək istəsən də mənə, vəfasız!

Sonunda sevgiyə sən qaldın möhtac,
Qoy olsun dərdinə göz yaşın əlac.
De nəyə lazımdır dəyərsiz taxt-tac?
Doymurmu gözlərin yenə, vəfasız?!

“Hər an ölümlə üz-üzə”

Sadıq Murtuzayev,
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
“Qızıl qələm” mükafatı laureatı

...Möhtərəm eloğlum! Haqqınızda böyük ürəklə və peşəkarlıqla yazılmış bu kitabı həyəcanla, birnəfəsə oxudum və ziddiyyətli hisslər keçirdim. Çox yüksək ehtiram bəslədiyim polkovnik, siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru, respublika Müharibə və Əmək Veteranları şurasının sədr müavini Cəlil Xəlilovun kitaba yazdığı ön sözdə sizə həsr etdiyi “cəsarət, qorxmaz, vətənpərvər” – sözlərinə də qürur duyudum. Siz Əfqanıstanda keçirdiyiniz dörd illik vaxtınızın hər anında kitabda deyildiyi kimi həqiqətən ölümlə üz-üzə dayanmışsınız. Hətta məzuniyyətinizdən də imtina edib iki il görmədiyiniz, həsrətilə qovrulduğunuz ciyərparəniz iki övladınızın, ömür-gün yoldaşınızın görüşünə belə gəlməmişsiniz. Amma niyə?! Çünki o dövrün Sovet ideologiyası qazanında elə bişmişdiniz ki, Əfqanıstana qan tökməyə göndərilməyinizi vətənpərvərlik hesab edərək tapşırığa böyük fədakarlıqla, ölümünüzdən bir an çəkinmədən əməl etmişiniz. Kitabda yazıldığı kimi “ağır vəziyyətdə qalan Əfqanıstan rəhbərliyini xilas etmək üçün!” Axı niyə?! Niyə bu ixtiyarı onun öz xalqının ixtiyarına buraxmırdınız. Çünki SSRİ adlanan bu nəhəng imperiyanın bədnam siyasəti belə idi. Elə güman etmə ki, mən sizi qınayıram. Xeyr, o zaman bizi yetişdirən və yaxud zəlil edən ideologiya belə idi. Buna kitabda deyildiyi kimi “Beynəlxalq qardaşlıq köməyi” kimi, vətənpərvərlik kimi baxırdıq. Siz bu borcu çox böyük

fədakarlıqla, cəsərətlə, igidliklə icra edərək çoxsaylı orden və medallara sahib oldunuz. Sizin döyüş qüdrətinizi alqışlamamaq mümkün deyildir. Bu mənim üçün həm də ikiqat sevinclidir, çünki mən atan Yusiflə həmyaşlıd olub bir məhəllədə böyümüşdük. O, Qax rayonunda çox adlısanlı dəmirçi kimi tanınırdı, qaynatan Vahidlə yaxın dost olmuşuq. Mən övladlarınızın ulu babaları olan Beydulla Səmədovun, Sofu Bilal Mustafazadənin çox müdrik söhbətlərini dinləmişəm, hər birinə tanrıdan rəhmətlər diləyirəm.

Fürsətdən istifadə edib Qax rayon icraiyyə komitəsinin sədri işləyərkən zəhmətkeşlərin çox böyük hörmətini qazanmış Beydulla Səmədovla əlaqədar bir epizoda işıq salmaq istəyirəm. Kürmük çayına güclü sel gəlmiş, bütün əhali , o cümlədən yuxarı sinif şagirdləri olan biz bəndbasma işlərinə cəlb edilmişdik. Beydulla Səmədov da camaata qoşulub ən ağır işlərə özünü atırdı. O, bura gəlib qaynar işə laqeydliklə tamaşa edən rayon prokurorunun arxasına keçib onu selin ağzına elə toxundurdu ki, əgər köməyinə çatmasaydılar sel sularında qərq olacaqdı. Sürüyüb sahilə çıxarılan və paltarından lilli su tökülən prokurora yaxınlaşıb “indi cəhənnəm ol, çıx get buradan” sözlərinə bir kəlmə də cavab verə bilməyən prokuror səssiz-səmirsiz suyu axa-axa uzaqlaşdı. Buraya toplaşmış çalışan yüzlərlə adam əl çalmasalar da Beydulla Səmədovu ürəkdən alqışladılar. Siz həm də belə bir

kişinin nəticələrinin atasısız. Bu kitab ona görə çox qiymətlidir ki, bu günkü gənclərimizi cəsarətə, igidliyə, qorxmazlığa səsləyir. Sizin kimi adamların həyat yolu bu günkü gənclər üçün çox böyük örnekdir. Siz həm də Əfqanıstan qəhrəmanı kimi yox, kitabda deyildiyi kimi, Azərbaycanın suverenliyi, ərazi bütövlüyü, Azərbaycan dövlətçiliyi uğrunda Ulu Öndərin apardığı mübarizənin fəal iştirakçısı olmuşsunuz. Bu gün vətənpərvərlikdən və xüsusən də hərbi vətənpərvərlikdən danışarkən sizin kimi, Mübariz İbrahimov kimi adamların nümunəsi mənəvi sərvətdir. Mənə elə gəlir ki, Mübariz İbrahimov örnəyi şəhərdə, respublikanın bir çox rayonlarında heykəli ucaldılmış Koroğlu örnəyindən qat-qat önəmlidir. Koroğlu bizim əfsanəvi qəhrəmanımızdırsa, Mübariz canlı, bu günün qəhrəmanıdır.

Qaldı ki, bu kitab haqqında söhbət açmalı olsaq onun yaradıcısı Hacı Tofiq Seyidzadənin qarşısında baş əyirəm. Sizin həyat yolunuzun demək olar ki, qısa bir dövrünü elə mükəmməl öyrənib kitabında əks etdirib ki, bu kitaba mən başqa bir ad da yaraşdırardım: “Bir kəşfiyyatçının manifesti”.

Bu yoldakı həyat təcrübənizi oxuyub istər-istəməz bir duyğu ilə də yaşamamaq mümkün deyildir. Nə üçün hələ həyat cəvharini itirməmiş sizin kimi, Cəlil Xəlilov kimi adamları vaxtından çox əvvəl istefaya göndərüb Milli

Təhlükəsizlik Nazirliyinə bizə son zamanlar məlum olan quldurları işə götürür, dövlətimizin bel sütunu olan bu orqanı ləkələyirik?!!

Bu gün zamanəmiz üçün ən lazımlı bir anlayışdan, vətənpərvərlik anlayışından bəhs edərkən son zamanlar Qarabağ döyüşlərində həlak olan igidlərimizə göstərilən böyük ehtiramı alqışlamaqla, həm də müəllifin kitabın sonundakı aşağıdakı sözlərini burada da iqtibas edərək ona dönə-dönə haqq qazandırırım. O yazır: “Biz yazarları düşündürən budur ki, yüzlərlə polkovnik Elşad Şabanov kimi xarici ölkə torpaqlarını canları ilə, qanları ilə qoruyub sağlamlıqlarını itirən, beynəlmiləl borcunu ləyaqətlə yerinə yetirən, döyüşlərdə ağır yaralansa da Azərbaycan övladları öz layiqli qəhrəman adlarını hələ də almayıblar”.

Bu povestin yazıçılıq məziyyətlərindən söhbət açsaq müəllifin böyük sənətkarlıqla Elşad Şabanovun çox layiqli qəhrəman obrazını yaratmaq yolundakı səriştəli yazar qələminə söz ola bilməz. Müəllif Elşad Şabanovun və yaxud Əfqanıstanda səslənən Müşavir Ərşad obrazını yaradarkən təkcə onun peşəkar kəşfiyyatçı, igid əsgər mahir taktiki gedişlərə malik komandır kimi təsvirini verərkən hər şeydən əvvəl onun insani keyfiyyətlərinə, humanist məziyyətlərinə də işıq salır. Sırasıyla əskərlərlə davranışlarına, insanlara qayğıkeşliyinə geniş yer verir. Məsələn, bir epizod xüsusilə diqqətəlayiqdir. Əsgərlər

yeni il axşamı kağızdan oyuncaqlar düzəldib yeni il yolkası bəzəmək üçün şam ağacına olan həsrətini komandirə - Elşad Şabanova bəyan edərkən o, bir söz demədən qubernatorun yanına gedir (həm də iki silahlı əgkərlə) və xahiş edir ki, hansısa bir səfirliyin qarşısında əkilmiş şam ağacından heç olmasa bir budaq əldə edilməsi üçün tədbir görsün. Qubernator buna dərhal əməl edir və komandir beləcə əsgərlərin həsrətinə son qoyur. Bu yüksək insan həssaslığının, qayğıkeşliyin nümunəsi deyilmi?!

Amma möhtərəm yazıçı Hacı Tofiq! Siz Elşad Şabanovun çoxsaylı xidmətlərindən bəhs edərkən bir “xidmətini” də xüsusi olaraq vurğulayırsınız: - “Ümumilikdə E.Şabanov Əfqanıstanda keçirdiyi əməliyyat zamanı, rəsmi rəqəmlərə görə yüzlərlə düşmən məhv edilib”. Axı ay Tofiq müəllim, kim idi bu düşmənlər? Bunlar kimin düşməni idilər? Məgər bu adamlar bizim düşmənimiz idilərmi? Gəlin bu sualıma cavab

verin.

Məgər bu gün Suriyada Əsəd rejiminə qarşı çıxan adamları düşmən hesab edib məhv edənlərə haqq qazandırmaq olarmı? Mən terrorçuları demirəm, fanatizmin qurbanı olub özünü partlatmaqla yüzlərlə dinc adamları məhv edənlər həqiqətən yaşamağa layiq deyillər. Lakin müsəlman dünyasına qənim kəsilib daxili ziddiyyətlər yaratmaqla ABŞ-ın törətdiyi qurbanları

düşmən hesab etmək olarmı? Axı Əfqanıstan da belə bir məqamın qurbanına çevrilib və qırx ilə yaxındır ki, bu qırğın bu gün də davam edir. Yuxarıda dediklərimlə yanaşı kitabınız bu gün üçün çox vacib vətənpərvərlik və xüsusilə hərbi vətənpərvərlik tərbiyəsi üçün gənclərimizin stolüstü kitabı olmağa layiqdir. Gəlin yaddan çıxarmayaq. Bu günlərdə 71 illiyi bayram edilən Alman faşizmi üzərində qələbənin məğzini axtarsaq, birinci növbədə o dövrün sonsuz vətənpərvərlik ideologiyasında tapmaq olar. Adamlar, hətta silah çatışmazlığına görə əliyalın “Vətən uğrunda, Stalin uğrunda” – deyib hayqıraraq hücumu keçir və düşmən ordusunu lərzəyə salırdı. Həmin sözlərin ürəkdən deyildiyinə heç kəs şübhə etmirdi. Böyük qələbənin rəhni də bu sözlərdə idi. İndi biz ordumuzu Qarabağ uğrunda döyüشلərə hazırlayarkən vətən eşqi, torpaq eşqi əsgərlərimizin qəlbinə hakim kəsilməlidir. Dörd günlük aprel döyüşlərində də bu hissin, duyğunun özünü qabarıqlığı ilə biruzə verməsi sevindirici deyildimi?! Elşad Şabanov kimi böyük vətənpərvərlik nümunəsi göstərib qəhrəmancasına həlak olan və yaşayan oğullarımız çoxdur. Və bu sayaq kitablarla onların ölməz obrazlarını yaradıb gənc nəslə ərməğan etməklə onun vətənpərvərlik tərbiyəsi üçün çox iş görmüş olarıq.

HACI TOFIQ SEYİDZADƏNİN 77-Cİ İLDÖNÜMÜNƏ!

Professor Hacı Tofiq Seyidzadənin ərsəyə gətirdiyi bütün kitablar bir-birindən maraqlı, fərqli qələm ustaları, yaradıcı, qurucu insanların fəaliyyətindən bəhs edir. İstər aramızda olsun, istərsə də öz dünyalarını dəyişmiş olsun, onları araşdırmaq, tapmaq, xalqa təqdim etmək, xalqa tanıtmmaq kimi böyük məsuliyyəti öz üzərinə götürən gözəl tərbiyəçi, ziyalı müəllim bütün bu işlərin öhdəsindən asanlıqla gəlir və özünə borc bilir. Kaş ziyalı insanların az qismi Hacı Tofiq müəllim kimi qayğıkeş olaydı, hərdən belə fikirləşirəm. Öz xalqını, elini, torpağını, millətini sevən bu ziyalı insan yorulmaq bilmədən çalışır, mübariz bir əsgər kimi öz işini icra edir, xalqının ziyalı, yaradıcı övladlarına kömək edir, onları qiymətləndirir və qədrini bilir. Tam səmimiyyətimlə deyə bilərəm ki, Professor Hacı Tofiq Seyidzadə əsl örnək, əsl ziyalı, əsl azəri türk övladı, məsuliyyətli müəllimdir. Cəmiyyətdə özünə layiqincə yer tutan, hər kəs tərəfindən hörmətlə qarşılanan qələm sərkərdəsi insanları, sənətkarları, şair və yazarları saf-çürük eləməkdə gözəl

psixoloq, təcrübəli bir qələm ustadıdır. Onun yazıb yaratdıđı kitablar gənclərin, sadə insanların maarifl nm sində böyük rol oynayır.

Onun kitablarında bir-birindən fərqli və gözəl sənət n m n ləri, yaradıcı insanların qələmindən  ıxmıř poetik d ř nc ləri  z əksini tapır Mən deyərdim ki, Professor Hacı Tofiq Seyidzadə ařıq yaradıcılıđına da xüsusi yer ayırmıřdır. Sazlı- s zl  el ařıđımız Kamil Həsənovun timsalında biz bir çox el s n tkarlarımızla, onların yaradıcılıqları ilə yaxından tanıř oluruq. Onların řerl rini sevə-sevə oxuyur v  izləyirik.

Professor Hacı Tofiq Seyidzadə K ng rlid  yerl ř n “Sazcalan qızlar” ansamblı haqqında da geniř məlumat verir, məhz, bu ansamblın yaradıcısının belə ařıq Kamil olmasını da xatırlatmıřdır. Bu da Hacı Tofiq müəllimin b y kl y d r ki, o istər ařıq yaradıcılıđı, istərsə də Vaqif Abbasov kimi kimya i akademik olsun, istər mühəndis, istərsə də adi sadə bir insan olsun, yetər ki onun yaradıcılıđı olsun, onları  z  çıxarır, yaradıcı insanlara ruh verir, onlara böyük dəstək olur.

Kitabda Elmlər Akademiyasının həqiqi üzvü professor, alim-akademik Zakir Əliyev, Yazıçılar

Birliyinin üzvü professor mərhum Məhərrəm Cəfəri, onun keçdiyi həyat yolu və yaradıcılığı, ölməz sənətkarımız Zəlimxan Yaqub dühası, filologiya fəlsəfə doktoru, ustad tərcüməçi, alim, nasir, şair Şamil Zaman yaradıcılığı, şair publisist Rüstəm Cəbrayılı, şair Gündüz Hüseynov şəriyyəti ilə yaxından tanış oluruq. Allah ölənlərə rəhmət eləsin deyirik, ruhuna dualar göndəririk, qalanlara isə cansağlığı diləyirik. Allah onların qələminə dəyməsi

Bu ziyalı insanlara ruh verən, onlara yaradıcılıqları ilə bağlı dəstək olan, qayğı göstərən professor Hacı Tofiq Seyidzadəyə isə bir qələm həmkarı kimi öz minnətdarlığımı bildirirəm. Qoy, Allah onu Hacılıqdan, böyüklükdən əskik eləməsin.

Hörmətli həmkarım, Allah sizə uzun ömür, can sağlığı versin.

*Aysel Bilalqızı şairə, Mədəniyyət Universitetinin
məzunu*

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ	1
SƏDƏRƏK ŞAİRLƏRİ	2
SURƏ SIRALIQIZ	3
SULTAN NADİR SOY	15
İSGƏNDƏR BƏHRAMOĞLU	25
PƏRVANƏ SALMANQIZI (VƏLİYEVƏ)	43
SƏRXAN ƏZİZ	45
ANAR ƏLİYEV	47
SADIQ MURTUZAYEV	51
AYSEL BİLALQIZI	57

Ünvan: Bakı şəh, Mətbuat pr-ti, 529-cu məh., Azərbaycan
Nəşriyyatı, 9-cu mərtəbə.

